

Chương 405: Quyết Định Của Ellen Artorius (Số từ: 3576)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

23:59 PM 06/05/2023

(Tluc: Bonus 3 chương theo yêu cầu của 1 bác ủng hộ.)

Có rất nhiều người đi theo tôi xung quanh, nhưng cũng có vô số tên khốn vô cớ gây sự với tôi.

Hầu hết họ đều nghĩ rằng nếu họ có thể vượt qua tôi, người anh hùng nổi tiếng tiếp theo, họ có thể giành được dù chỉ một phần nhỏ sự nổi tiếng mà tôi có.

Hoặc, có vẻ như có những chàng trai cố gắng chọc tức tôi vì cô gái họ thích đang theo dõi tôi khắp nơi.

Trong khi dẫn dắt câu lạc bộ người hâm mộ của tôi, gặp rắc rối đây đó đã trở thành một phần cuộc sống hàng ngày của tôi. Ellen và Harriet vẫn thận trọng tránh mặt tôi.

Có vẻ như Harriet đang khóc một mình.

Bởi vì cô ấy luôn đội một chiếc mũ kéo thấp xuống, khiến đôi mắt của cô ấy trông sưng húp.

Ellen biết rằng tôi đã từng đến những nơi nguy hiểm và sẽ tiếp tục làm như vậy trong tương lai.

Cô ấy không thể ngăn cản tôi, và thật khó để cô ấy trông chừng tôi, vì vậy Harriet dường như đang gặp khó khăn.

Olivia thường rời khỏi ký túc xá.

Cô ấy nói rằng cô ấy đã nhận nhiệm vụ của Người điều tra của các Thánh Hiệp sĩ. Trên thực tế, cô ấy đã quá tuổi tốt nghiệp và cô ấy sẽ được ghi điểm cho các lớp học của mình thông qua các hoạt động bên ngoài của mình, vì vậy ký túc xá của Royal Class bây giờ không hơn gì một nơi để ngủ cho Olivia.

Ellen và Harriet đắm chìm trong trầm cảm, và Olivia cố gắng thu hút sự chú ý của Ma vương bằng cách làm cho tên tuổi của cô ấy nổi tiếng hơn cả của tôi. Điều đó chắc chắn sẽ không làm cho tôi cảm thấy tốt hơn.

Căng thẳng ở khắp mọi nơi.

Và khi căng thẳng tích tụ đến mức cực độ.

Tóc rụng.

"Ah... chết tiệt..."

Buổi tối trước khi đi ngủ, sau khi tắm xong, tôi không khỏi mất bình tĩnh khi nhìn thấy mái tóc vàng của mình dính bết vào tay.

Khi tôi vén tóc, tôi thấy chứng hói tròn đã xuất hiện.

Theo thuật ngữ của giáo dân, một bản vá.

Nó cho thấy sự hiện diện của nó với kích thước của một đồng xu.

Tôi không muốn đoàn tụ với những thứ như thế này.

Tại sao người lại xuất hiện trong cuộc sống của ta?

Chẳng phải chúng ta đã đồng ý chia tay mãi mãi sao?

"Hu, hoo... hoo..."

Tôi tập trung tâm trí của mình. Tóc tôi lấp đầy trong miếng vá hình tròn.

Vòng miễn dịch hói đầu vĩnh viễn.

Chiếc nhẫn của Sarkegaar đã cứu mạng tôi.

Tôi là một vị thần!

Vị thần của chứng hói đầu!

Không, nếu tôi là thần hói thì tóc tôi sẽ rụng hết, vậy tôi có nên nói tôi là thần tóc không?

Tôi là một vị thần!

Kẻ thống trị mái tóc! Thần tóc!

Thoải mái rụng nhiều tóc hơn! Tôi sẽ đổ đầy nó!

Tôi gần như bị PTSD trong giây lát, nhưng chiếc nhẫn của Sarkegaar đã cứu tôi.

Thật không công bằng khi bị căng thẳng và rụng tóc, nó không chỉ tăng gấp đôi mà còn tăng gấp đôi khi bị trầm cảm. Nó không phải là cộng hay nhân, mà là bình phương.

Nếu không có chiếc nhẫn này.

Tôi sẽ không thể vào Temple ngay từ đầu.

Nếu tôi không có khả năng phục hồi mái tóc của mình, tôi đã tự xưng là anh hùng đầu trọc đầu tiên trong lịch sử rồi phải không?

Cảm ơn, Sarkegaar.

Ông là một đầy tớ trung thành.

*Tap tap tap

Và như thể được gợi ý, khi tôi quay trở lại phòng của mình, một con chim sẻ đang dùng mỏ gõ vào cửa sổ của tôi.

*Vút!

Khi tôi mở cửa sổ, con chim sẻ nhanh chóng bay vào phòng, và khi tôi kéo rèm lại, nó biến thành hình dạng hầu gái thanh lịch thường thấy của Sarkegaar như thể nó đã chờ đợi nó.

"Điện hạ, thần rất vui được thấy..."

"Anh Yêu Em."

*Vù!

"?????"

Khi tôi bất ngờ ôm lấy cô ấy, Sarkegaar có vẻ giật mình và nao núng.

“Em là tôi tớ trung thành nhất của thế kỷ! Một tôi tớ trung thành tuyệt vời sẽ được ghi nhớ trong lịch sử!”

Cảm ơn em đã cứu mái tóc của anh!

Không thần dân trung thành nào trên thế giới từng giải quyết được vấn đề rụng tóc của chúa tể họ!

"Vâng...? Vâng! Thần cũng yêu ngài, thưa Điện hạ!"

Không biết chuyện gì đang xảy ra, nhưng cảm thấy mình cần phải làm gì đó, Sarkegaar ôm tôi thật chặt và vỗ nhẹ vào lưng tôi.

Sarkegaar đã đến vì một mục đích cụ thể, nhưng cô ấy hần tò mò về lý do tại sao tôi đột nhiên cư xử như vậy, vì vậy tôi đã giải thích lý do cho cô ấy.

“...Ý ngài là tóc cậu bị rụng à?”

"...Đúng."

Sarkegaar, người có thể tự do biến hình, nghiêng đầu, không thể hiểu tại sao tôi lại coi rụng tóc là một vấn đề nghiêm trọng.

"Dù sao, thật vinh dự khi chiếc nhẫn của bộ tộc chúng thần đã giải quyết vấn đề của Điện hạ."

"Không, ta mới là người vinh dự."

Sarkegaar không hiểu thái độ gần như sùng đạo của tôi.

"Thần đến để báo cáo về cuộc tiếp xúc của mình với Owen de Gethmora theo chỉ dẫn trước đây của ngài..."

"À, phải rồi. Cái đó."

Sarkegaar ngập ngừng bắt đầu thảo luận về mục đích chính của chuyến thăm.

"Vương gia hiện tại xem như đã nhận lời của chúng ta, nhưng vẫn có khả năng bọn họ không tin tưởng chúng ta."

"...Tất nhiên rồi."

Hoàng gia có thể nghĩ rằng cuộc tấn công Rajeurn trước đó là một cuộc tấn công trả đũa. Ngay cả khi chúng tôi bí mật trao đổi với nhau, họ vẫn là kẻ thù của chúng tôi. Nó không thể được giúp đỡ.

"Chúng ta phải tìm ra những tín đồ của Ma Thần trước khi đế quốc tìm ra."

"Chúng ta phải."

Một cuộc đua đã bắt đầu.

Nếu chúng ta tìm thấy tín đồ của Ma Thần muộn hơn Hoàng tộc, họ sẽ bị tiêu diệt.

Nếu tôi tìm thấy chúng trước, tôi có thể đặt chúng dưới sự kiểm soát của mình.

Tôi có thể cần phải xem xét liệu tôi có thực sự cần đặt chúng dưới sự kiểm soát của mình hay không, nhưng hiện tại, không cần thiết phải để những người theo Ma thần chạy lung tung như thế này.

Chúng ta sẽ sử dụng chúng sau nếu cần, nhưng bây giờ, chúng ta phải liên lạc với các tín đồ của Ma Thần để ngăn chặn hành vi liều lĩnh của chúng.

“Từ những thông tin tôi thu thập được, có vẻ như để chế nghi ngờ rằng điểm tập hợp của các Ma Vương là ở phía nam của lục địa.”

Sarkegaar nói một cách thận trọng, như thể cô ta đã tiến hành cuộc điều tra của riêng mình. Là một sứ giả và một quý tộc hoàng gia, cô ta có quyền truy cập vào thông tin của Hoàng tộc.

Tất nhiên, tôi cũng vậy.

Phần phía nam của lục địa.

Xét rằng đơn vị là một lục địa, các quốc gia và vùng lãnh thổ bao gồm trong từ "nam" là quá rộng lớn để đếm.

—Phía nam.

"Nếu đó là phía nam, Chúa tể của Friday có thể biết điều gì đó về nó."

Tôi nghe nói rằng Gallarsh có trụ sở tại một nơi gọi là Sa mạc Gelkor Gis ở phía nam của lục địa.

Tất nhiên, quy mô quá lớn nên cơ hội thu được thông tin hữu ích là rất thấp, nhưng hiện tại, tập trung vào Gallarsh và thu thập thông tin dường như là lựa chọn tốt nhất trong tình hình hiện tại.

"Ta sẽ để Lucynil xử lý ý kiến của hội đồng, vì vậy cô có thể quay lại ngay bây giờ."

"Rõ, thưa Điện hạ."

Sarkegaar biến trở lại thành một con chim sẻ và bay ra ngoài cửa sổ khi tôi quan sát.

Đế chế sẽ là người đầu tiên, hay chúng ta?

Sarkegaar có quyền truy cập vào thông tin của Hoàng tộc, nhưng ở khía cạnh đó, tôi thậm chí còn giỏi hơn.

Tôi là một anh hùng.

Tôi có thể thu thập thông tin do đế chế thu thập thông qua nhiều tuyến đường nhanh hơn nhiều so với Sarkegaar.

Nếu tôi có được những tín đồ của Ma Thần, tôi nên vứt bỏ hay sử dụng chúng?

Tôi cũng đã phải xem xét khía cạnh đó.

Kể từ ngày cuộc trò chuyện về lễ đính hôn diễn ra, Ellen không còn dùng bữa khuya với Reinhardt tại phòng ăn nữa.

Không phải vì họ đã có một cuộc cãi nhau lớn.

Cả hai đều không nói chuyện nghiêm túc về việc kết thúc mối quan hệ của họ.

Chỉ có vậy thôi.

Kể từ khi nghe những lời đó, cảm giác như họ không thể làm gì cùng nhau nữa. Miễn là họ

không học cùng nhau bài học kiểm thuật của Tana, thì Ellen và Reinhardt chỉ lướt qua nhau khi họ đi ngang qua đường.

Nhưng biểu hiện của anh ấy.

Vẻ mặt của Reinhardt mỗi khi nhìn thấy Ellen khiến cô không thể chịu nổi.

Nếu anh ta có vẻ hài lòng với lễ đính hôn và cuối cùng là kết hôn để bảo vệ Charlotte, thì có lẽ cô ấy có thể quay lưng lại với anh ta.

Nhưng ánh mắt đầy tội lỗi mà anh dành cho cô khi đi ngang qua đã hành hạ Ellen.

Cô ấy nên nghĩ rằng mọi chuyện giờ đã kết thúc.

Nhưng vì ánh mắt đó, cô không thể bắt mình tin rằng mọi chuyện đã kết thúc. Mặc dù họ không hành động như thể đang phớt lờ nhau, nhưng cảm giác có một mối quan hệ tồi tệ hơn trước đây đè nặng lên Ellen.

Vì thế.

Ellen ngồi thất thần trong phòng ăn.

Không ăn bất cứ thứ gì hoặc làm bất cứ điều gì cả.

Đã lâu rồi kể từ lần cuối cô cảm thấy đói. Lúc này, cô ấy thường sẽ đói và cần ăn gì đó.

Ngồi trong nhà ăn, thần thờ chờ đợi một người không bao giờ đến.

Ellen không uống một giọt nước nào.

Biết rằng Reinhardt sẽ không đến, nhưng không thể ngủ được.

Nếu cô ấy ở bên ngoài, ít nhất cô ấy có thể thoáng thấy Reinhardt đi ngang qua, nhưng nếu cô ấy ở trong phòng của mình, sẽ không có cơ hội nào cả.

Ellen ngày càng dành nhiều thời gian ngồi thẩn thờ trong sảnh, nhà ăn và phòng tập.

Cô ấy muốn nói chuyện với anh ấy nếu họ từng đi ngang qua nhau.

Không sao đâu.

Cô ấy hiểu.

Cô ấy muốn quay lại mọi thứ như trước đây.

Cô ấy sẽ không yêu cầu anh ấy là của mình và của riêng mình nữa.

Chỉ nói chuyện như bình thường, trao đổi kiếm và thỉnh thoảng ăn cùng nhau.

Thế là đủ. Ngay cả khi anh ấy đính hôn với Charlotte và cuối cùng kết hôn với cô ấy, thì đó cũng không phải là vấn đề, phải không?

Tại sao họ không thể tiếp tục là bạn bè như vậy?

Nhưng.

Cố gắng ở bên Reinhardt với lý do là tình bạn có nghĩa là họ không thể chỉ là bạn nữa.

Nếu Ellen nói ra suy nghĩ của mình, cô sợ mình sẽ lặp lại sai lầm tương tự như cô đã mắc phải với anh trai mình ở Reinhardt.

‘Mặc dù anh nói rằng anh thích em.’

‘Tất cả chỉ là dối trá và em dễ dàng buông tha anh như vậy sao?’

‘Anh vừa chơi đùa tôi phải không? Tại sao anh làm điều đó với tôi?’

Sợ rằng sau khi nói những lời đó, Reinhardt sẽ chết và cô ấy sẽ không thể rút lại lời nói của mình, Ellen không thể nói bất cứ điều gì với anh ta.

Đó là lý do tại sao Ellen muốn nói chuyện với anh ấy nhưng lại kìm lại, muốn ôm anh ấy và nói chuyện nhưng không thể.

Giống như Reinhardt dường như muốn nói điều gì đó nhưng cuối cùng lại không nói, Ellen cũng vậy.

Nó đã được tiết lộ rằng Reinhardt là chủ sở hữu của Alsbringer. Tin đồn lan rộng trong Temple, và phía trước ký túc xá của Royal Class trở nên đông đúc với các sinh viên lớp phổ thông cố gắng nhìn thoáng qua anh ta.

Ellen biết rằng một ngày nào đó sự nổi tiếng này sẽ trở thành lưỡi dao đâm chết Reinhardt.

Cô muốn làm một cái gì đó, nhưng cô không thể làm bất cứ điều gì.

Cô ấy không thể can thiệp vào vấn đề của Charlotte và Reinhardt. Cô ấy muốn giúp đỡ Reinhardt, người đã nhảy vào nguy hiểm, nhưng

biết rằng Reinhardt sẽ không muốn điều đó, cô ấy thậm chí không thể nói là đi cùng nhau.

Vì vậy, Ellen chỉ ngồi đó, ngây người.

Không biết phải làm gì hoặc làm như thế nào. Chỉ hy vọng có thể đụng mặt họ bằng cách nào đó.

Biết rằng đã quá giờ đi ngủ và Reinhardt sẽ không ra khỏi phòng, cô chỉ ngồi thẩn thờ ở sảnh và nhà ăn.

Reinhardt đã không đến phòng ăn.

Cảm thấy khổ sở vì tội thân, Ellen nghĩ.

Tất cả những gì cô có thể làm là suy nghĩ.

Tất cả những điều này xảy ra chỉ vì một điều: mạng sống của Charlotte đang gặp nguy hiểm.

Lễ đính hôn, và Reinhardt gặp nguy hiểm, tất cả.

Anh ta cố gắng đảm bảo an toàn cho Charlotte bằng chính sự nguy hiểm của mình.

Được biết, Reinhardt là chủ sở hữu của Alsbringer, nhưng lễ đính hôn vẫn chưa được công bố.

Nếu Charlotte an toàn, thì lễ đính hôn của Reinhardt có thể bị hủy bỏ, phải không?

Nếu điều đó xảy ra.

Sẽ không ổn nếu ở bên cạnh Reinhardt một lần nữa?

"....."

Sau đó thế nào?

Vào cái đêm khó quên ở Kamsencha đó, Ellen và Harriet đã nghe Reinhardt giải thích.

Họ không biết lý do chính xác, nhưng Charlotte đã thua trong cuộc thi kế vị hoàng gia. Đó là lý do tại sao tính mạng của cô gặp nguy hiểm, và chỉ khi kết hôn với một người có địa vị mạnh mẽ như Reinhardt, sự an toàn của cô mới có thể được đảm bảo.

Làm thế nào Charlotte có thể được làm cho an toàn?

Tôi có thể làm điều đó?

Ellen nhìn ra ngoài cửa sổ phòng ăn, ngẫm nghĩ.

Cô lặng lẽ nghĩ về tên của chính mình.

—Ellen.

—Ellen Artorius.

"....."

Ellen đứng dậy khỏi chỗ ngồi.

*Cốc cốc

Đêm khuya.

Charlotte đứng dậy khỏi giường trong bộ váy ngủ khi nghe thấy tiếng gõ cửa. Không có gì lạ khi Tana kiểm tra cô ấy vào lúc nửa đêm nếu cô ấy lo lắng.

"Tana, cô nhất định là mệt mỏi, ngủ đi....."

*Thud

Charlotte, không chút nghi ngờ, mở cửa và không khỏi giật mình trước bóng dáng bất ngờ trước mặt.

"Ah....."

Ellen Artorius đã đến gặp Charlotte vào lúc nửa đêm.

"Chúng ta có thể nói chuyện không?"

Trước những lời thận trọng của Ellen, Charlotte lặng lẽ nhìn vào mắt Ellen.

Không thể từ chối sự tuyệt vọng trong đôi mắt đó, Charlotte đồng ý.

Đã qua giờ đi ngủ từ lâu.

Charlotte, mặc một chiếc váy ngủ và một chiếc áo khoác đơn, và Ellen, mặc một bộ đồ thể thao, ngồi đối diện nhau trên sân thượng.

Charlotte cảm thấy có lỗi với Reinhardt.

Và đối với Ellen cũng vậy, có thể không nhiều như đối với Reinhardt, nhưng cô ấy cũng có những cảm xúc tương tự.

"Cô có điều gì muốn nói?"

"....."

Ellen nhìn chằm chằm xuống bàn.

Cô không muốn Reinhardt gặp nguy hiểm.

Giống như Olivia đã đối mặt với một số mối nguy hiểm thực sự của Reinhardt, Ellen nghĩ rằng cô ấy cũng muốn làm như vậy.

Thế giới sẽ tập trung nhiều hơn vào em gái của Ragan Artorius hơn là Reinhardt và Olivia. Điều đó có nghĩa là chấp nhận nguy hiểm.

Ellen đã chuẩn bị cho điều đó bất cứ lúc nào
Nhưng phương pháp.

Thông qua anh, cô ước mình có thể hủy bỏ cuộc đính hôn không thể tránh khỏi của Reinhardt.

Charlotte de Gradias đã mất chỗ đứng.

Do đó, đảm bảo chỗ đứng cho Charlotte là đủ.

Ellen lặng lẽ mở miệng.

"Tôi sẽ là hiệp sĩ của cô."

"Hả? C-cô nói cái gì?"

Charlotte không thể hiểu những gì cô ấy đã nghe, khi câu chuyện mà cô ấy không lường trước được xuất hiện.

"Nếu tôi trở thành hiệp sĩ của cô, điều đó một mình sẽ đảm bảo sự an toàn của cô."

—Ellen Artorius.

Biết sức nặng mà cái tên mang theo, Charlotte không khỏi sửng sốt.

Ellen không nói gì thêm.

Thay vì trở thành cô dâu của Reinhardt, Quán quân của Als, Ellen Artorius, em gái của Ragan Artorius, đã chọn phục vụ cô.

Đổi lại, cô ấy ngụ ý rằng sẽ công bằng nếu hủy bỏ hôn ước.

Ellen cúi đầu trước Charlotte.

"Tôi sẽ làm nhiều điều cho cô. Bất cứ điều gì cho để chế. Tất cả mọi thứ. Sử dụng tôi cho bất cứ điều gì, và thành tựu của tôi sẽ trở thành thành tựu của cô..."

Ellen cầu xin bằng một giọng đầy nước mắt.

"Tôi sẽ không nói rằng không phải vì tôi ghét ý tưởng cô và Reinhardt đính hôn. Nhưng Reinhardt sẽ gặp nguy hiểm lớn hơn. Tôi thà gặp nguy hiểm còn hơn. Nếu có việc gì Reinhardt cần làm, tôi sẽ làm tất cả..."

"..."

Em gái của Anh hùng, yêu cầu Công chúa đừng lấy đi thứ mà cô ấy có, vì cô ấy có thể cho cô mọi thứ khác.

Charlotte lặng lẽ nhìn Ellen Artorius, người đưa ra quyết định như vậy vì không muốn mất Reinhardt. Khoảng năm ngoái.

Charlotte đã thương hại mối quan hệ giữa Harriet de Saint-Owan và Ellen Artorius.

Cô đã giữ im lặng, nghĩ rằng mối quan hệ của họ sẽ bị phá hủy bởi một từ duy nhất.

Nhưng bây giờ.

Charlotte đã vô tình kết thúc ở vị trí tương tự.

Cô đã trở thành người bị lấy đi, nhưng điều đó không mang lại cho cô chút niềm vui nào.

Tuy nhiên, bây giờ.

Cảm thấy không vui khi nhìn Ellen đưa ra lựa chọn như vậy vì cô ấy không muốn bị bắt đi không phải là một trải nghiệm thú vị.

Nếu Charlotte từ chối cô ấy.

Nếu họ ở trong một tình huống bình đẳng.

Charlotte biết Reinhardt sẽ chọn ai.

Dù tình hình hiện tại có khó chịu bao nhiêu thì Charlotte cũng không dễ chịu gì khi đối mặt với vẻ mặt tuyệt vọng của Ellen.

"Nếu tôi từ chối, cô sẽ làm gì?"

"....."

Đó là lựa chọn của Charlotte để chấp nhận hoặc từ chối mong muốn trở thành hiệp sĩ của Ellen.

Nếu Charlotte nghiêng rằng từ chối, Reinhardt sẽ đính hôn với cô ấy.

Nếu Charlotte nhắm mắt làm ngơ trước đôi mắt tuyệt vọng đó.

"Làm ơn làm ơn..."

Nếu Charlotte nhắm mắt làm ngơ trước những giọt nước mắt đó.

"Tôi... van xin cô..."

Cô ấy có thể có thể hy vọng cho một tương lai lớn hơn.

Tuy nhiên, Charlotte biết.

Cô thua Bertus.

Cho dù hiệp sĩ của cô là em gái của Anh hùng hay Công chúa đã kết hôn với Anh hùng, điều đó không quan trọng một khi sự thật rằng linh hồn của Ma vương trú ngụ trong cô ấy được tiết lộ.

Cô ấy chỉ có thể dựa vào lòng thương xót của Bertus.

Cô ấy sẽ luôn là gánh nặng cho Reinhardt.

Mối quan hệ giữa hiệp sĩ và lãnh chúa tốt hơn mối quan hệ của một cặp vợ chồng.

"Được, hãy trở thành Hiệp sĩ của tôi."

Charlotte mỉm cười với Ellen.

"Nhưng."

Nhìn vào Ellen, Charlotte mỉm cười.

"Sự thỏa hiệp này sẽ là lần đầu tiên và cũng là lần cuối cùng."

Không hài lòng với một chiến thắng hèn nhát, cô ấy có ý định giành chiến thắng thực sự.

Đây không phải là bỏ cuộc.

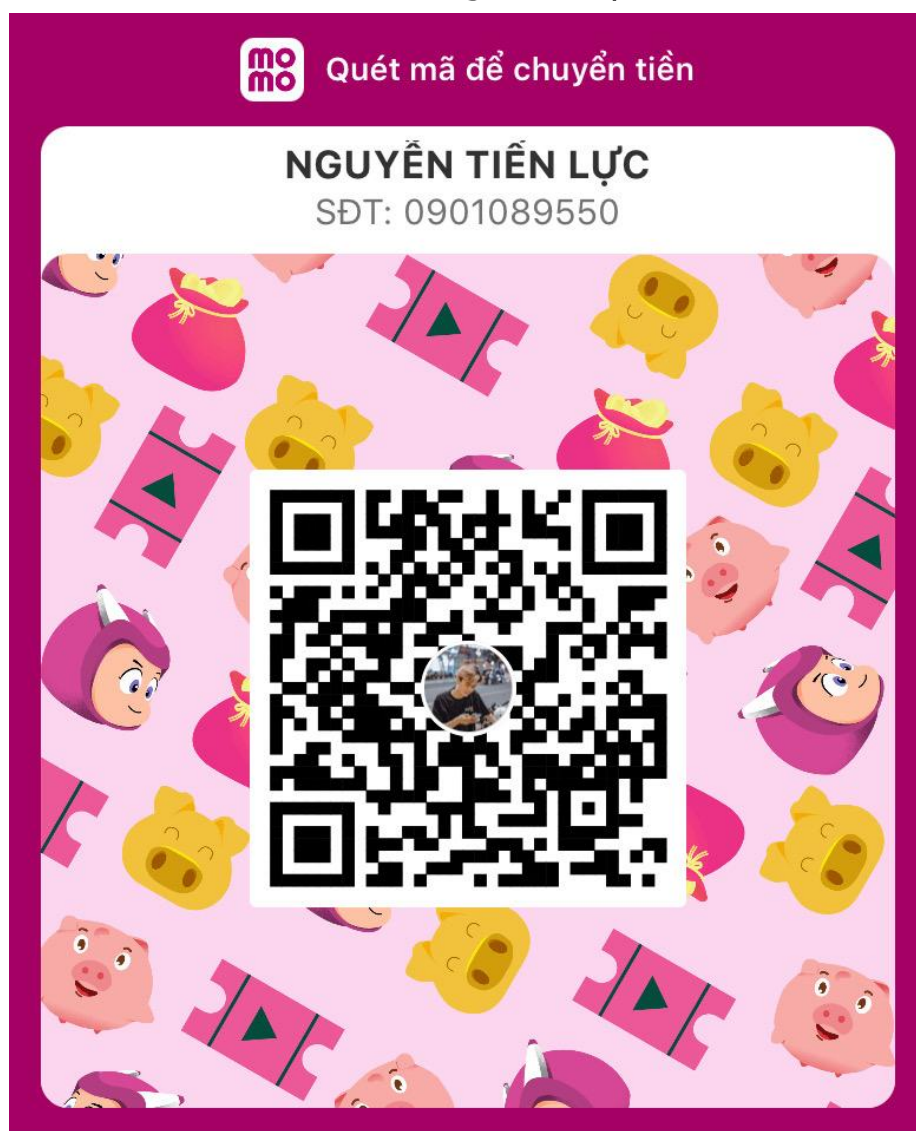
Hủy bỏ cuộc đua không công bằng và đồng ý bắt đầu cùng nhau ở vạch xuất phát.

Một hiệp sĩ không có ý định trung thành với chủ nhân của mình.

Một lãnh chúa ghen tị với hiệp sĩ của chính mình.

Một hiệp ước trung thành kỳ lạ vừa mới bắt đầu.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Thanks For Reading